RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 91.340 van 5 december 2000
in de zaak A. 89.674/VII-20.520.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. VAN KERCKHOVEN,
kantoor houdende te MONS,
Rue de la Terre du Prince 17

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Somalische nationaliteit, op 18 februari 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2000 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 4 februari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 oktober 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad L. LAVRYSEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J.-C. LOCQUET die, loco Advocaat L. VAN KERCKHOVEN verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur R. COTTYN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster, van Somalische nationaliteit, komt op 12 november 1998 in België binnen en verklaart zich op 18 november 1998 vluchteling.

1.2. Op 4 februari 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 21 januari 2000 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 4 februari 1999 tot weigering van verblijf, die als volgt luidt :

"Betrokkene werd verhoord op 7 december 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Somalische taal machtig is.

Betrokkene verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Issak-clan. Begin 1998 ondervond betrokkene meermaals problemen met een groep soldaten in haar woonplaats Zeila omdat ze zich steeds zonder hoofddoek op straat begaf. Een eerste keer, begin 1998, werd ze opgepakt en gedurende anderhalve dag opgesloten. Bij een tweede gelegenheid werden betrokkene en een vriendin op straat gearresteerd en gedurende drie dagen opgesloten, geslagen en verplicht voor de soldaten te werken. Een derde keer, in oktober 1998, werd betrokkene zeven dagen vastgehouden en mishandeld. Daarna werd ze wegens ziekte vrijgelaten. Op 5 november 1998 reisde betrokkene in het gezelschap van haar tante K. vanuit Hargeisa via Dirdawa (Ethiopië) naar Addis Abeba. Daar nam ze op 10 november 1998 in het gezelschap van twee jongens die zich als haar broers uitgaven een vliegtuig naar Frankrijk. Van daaruit vervolgde ze haar weg per trein. Op 12 november 1998 arriveerde ze in België. Op 18 november 1998 vroeg ze er asiel aan.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat betrokkene het weinig aannemelijk maakt dat zij, zoals zij verklaarde, de Somalische nationaliteit bezit, afkomstig is uit Zeila en tot de Issak-clan behoort.

Zo verklaarde zij voor het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk dat zij geen namen van dorpjes in de buurt van haar vermeende woonplaats Zeila kent. Tevens kent ze maar één naam van een wijk in Zeila, met name de wijk waar zij zelf zou gewoond hebben. Evenmin bleek zij in staat een correcte weergave te geven van de politieke situatie in Zeila de laatste jaren. Zo kende ze geen enkele militie of politieke fractie bij naam en beweerde ze niet te weten tot welke clan de soldaten behoorden met wie ze, aldus haar verklaringen, meermaals problemen zou hebben ondervonden. Verder kende zij geen subclans van de Darod-clan en slechts twee subclans van haar eigen vermeende clan, met name de Habar Awal, waar ze zelf toe zou behoren, en de Garhejis. Ook kende ze geen andere onderverdelingen van de Habar Awal dan de Jibril Abukar, waartoe ze zelf zou behoren.

Het feit dat R. I. R. ., die aldus betrokkene haar zus zou zijn, op 27 april 1992 door het Commissariaat-generaal als vluchteling in de zin van de Conventie van Genève werd erkend, doet op zich geen afbreuk aan voorafgaande vaststellingen.

De geloofwaardigheid van betrokkenes relaas wordt in verdere mate ondermijnd door een aantal ernstige tegenstrijdigheden en hiaten.
Zo verklaarde zij voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verhoor dd. 16 december 1998) dat zij begin 1998

drie dagen lang werd opgesloten en geslagen. De tweede keer zou ze gedurende één week gevangen gehouden en mishandeld zijn; de derde en laatste keer, in oktober 1998, zou ze samen met een andere vrouw zijn aangehouden, geslagen en aangerand en werd ze verplicht het politiebureau schoon te maken. Na twee dagen zouden betrokkene en haar medegevangene tijdens een onbewaakt moment ontsnapt zijn.

Voor het Commissariaat-generaal beweerde betrokkene echter de eerste keer slechts anderhalve dag te zijn opgesloten en enkel te zijn bedreigd de tweede keer zou zij samen met een andere vrouw gearresteerd zijn en diende ze gedurende drie dagen dwangarbeid te verrichten; de laatste keer zou ze zeven dagen lang zijn vastgehouden en nadien vrijgelaten wegens ziekte na tussenkomst van een zekere F.. Van haar vermeende aanranding maakte ze voor het Commissariaat-generaal op geen enkele manier melding.

Het medisch certificaat (dd. 22 februari 1999), de Somalische identiteitskaart (met nr. 29006) en het Somalische geboortecertificaat (met nr. 842/79) welke door betrokkene werden voorgelegd ter ondersteuning van haar relaas, doen geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

Verder kan betrokkenes reisweg, bij gebrek aan documenten terzake, niet worden nagegaan.

Tenslotte bevat het verzoekschrift van Mr. Van Kerckhoven geen enkel ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingen te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk en kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene.

Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 4 februari 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.
(...).".

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan worden ingewilligd, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending van de motiveringsplicht aanvoert; dat het middel als volgt luidt :

"(...)
2. -En fait :
Manifestement la décision entreprise contient des contradictions.
Ces contradictions dénotent l'existence d'une motivation de pure forme plutôt qu'une motivation précise, complète et adéquate.
En effet, la décision entreprise ne peut d'une part prétendre qu'il n'est nullement établi que la requérante soit de nationalité somalienne, originaire de SAYLAC et émanant du clan ISSAK tout en précisant plus loin que la carte d'identité somalienne, l'acte de naissance somalien et la circonstance que sa soeur R. I. R., de nationalité somalienne, reconnue réfu-

giée au sens de la Convention de Genève soit sans incidence.

Ces documents, et la parenté avec sa soeur elle aussi originaire de SAYLAC et partant relevant du même clan que la requérante démontre à suffisance son origine ethnique et nationale.

Dès le moment où l'origine nationale, ethnique et lieu de naissance de la requérante, qui est forcément identique à celui de sa propre soeur est déterminé, il importe peu que la requérante ne connaisse pas tous les quartiers de sa ville natale, ni même toutes subdivisions de son propre clan.

En ce qui concerne les contradictions apparentes que le Commissariat général a cru pouvoir déceler dans le récit de la requérante, il y a lieu d'observer que la requérante a été entendue en somalien et donc dans une langue différente que celle de la procédure ce qui n'exclut pas des erreurs de traduction.

Le fait que la requérante ait confondu ses périodes d'arrestation et de détention (elle a été arrêtée administrativement à trois reprises) et qu'elle ait interverti celles-ci lors de ses auditions ne permet pas d'exclure pour autant la réalité du récit dès le moment où les violences qu'elle a subies ont été attestées par un certificat médical en Belgique.

Les mauvais traitements étant établis, les craintes de persécution le sont de même.";

3.1.2. Overwegende dat de Commissaris-generaal tot de conclusie komt dat verzoeksters aanvraag bedrieglijk en kennelijk ongegrond is; dat de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing enerzijds overweegt dat "betrokkene het weinig aannemelijk maakt dat zij (...) de Somalische nationaliteit bezit, afkomstig is uit Zeila en tot de Issak-clan behoort" en anderzijds dat de door haar voorgelegde Somalische identiteitskaart en geboortecertificaat "geen afbreuk (doen) aan voorgaande vaststellingen"; dat de Commissaris-generaal voorts stelt dat "Het feit dat R. I. R. ., die aldus betrokkene haar zus zou zijn, op 27 april 1992 door het Commissariaat-generaal als vluchteling werd erkend, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen"; dat de Commissaris-generaal, op basis van de door verzoekster afgelegde verklaringen, twijfelt aan haar nationaliteit, zonder de echtheid van de door haar voorgelegde Somali-

sche identiteitskaart en geboortecertificaat te betwisten; dat de nationaliteit van determinerende aard is in het vreemdelingenrecht; dat de bestreden beslissing aangaande dit gegeven een contradictie bevat; dat de Commissaris-generaal twijfelt aan het feit dat R. I. R. verzoeksters zuster is, terwijl uit de aanvraagformulieren tot erkenning als vluchteling blijkt dat beiden respectievelijk op 18 september 1990 en 16 april 1999 hebben ingevuld dat ze zusters zijn; dat de Commissaris-generaal deze gegevens niet lijkt te betwisten; dat de Commissaris-generaal voorts tot de conclusie komt dat "De geloofwaardigheid van betrokkenes relaas (...) in verdere mate (wordt) ondermijnd door een aantal tegenstrijdigheden en hiaten."; dat de door het Commissariaat-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden en hiaten, bij gebrek aan het verhoorblad van de Dienst Vreemdelingenzaken, niet kunnen worden nagegaan; dat derhalve, in de huidige stand van de procedure, niet kan worden uitgemaakt of de vastgestelde tegenstrijdigheden steun vinden in het administratief dossier; dat het eerste middel in die mate ernstig is;

4.

Overwegende dat verzoekster met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert wat volgt :

> "L'absence de suspension de la décision entreprise causerait dans le chef de la requérante un préjudice immédiat, imminent et irréparable.
>
> En effet, au terme de la décision entreprise, le commissariat général déclare estimer que l'intéressée, la requérante, peut être reconduite à la frontière du pays qu'elle a fui et où selon ses déclarations sa vie, son intégrité physique ou sa liberté sont en péril.
>
> En l'espèce, la Somalie est reconnue par le Ministère de l'intérieur comme «pays à risque». La guerre civile y sévit depuis de nombreuses années.
>
> La plupart des ordres de quitter le territoire à destination de la Somalie ne sont d'ailleurs pas exécutés.

Les persécutions dont la requérante fut victime ne peuvent prima facie être exclues.

En outre, la circonstance que la soeur de la requérante ait été reconnue comme réfugiée n'exclut pas davantage les persécutions fondées sur cette seule circonstance.

La requérante estime en conséquence qu'il existe un péril, imminent, immédiat et irréparable au cas où la décision entreprise venait à être mise à exécution et la requérante contrainte de quitter le territoire.";

dat verzoekster op overtuigende wijze doet gelden dat zij niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die ze er heeft gekend; dat met die uiteenzetting verzoekster aannemelijk maakt dat ze het risico loopt op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

5. Overwegende dat voldaan is aan de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat bijgevolg aan de wettelijke voorwaarden voor een schorsing van de tenuitvoerlegging is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2000 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 4 februari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf december tweeduizend, door :

de HH. L. LAVRYSEN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **L. LAVRYSEN.**